

NOTAT

Høringssvar til "Bekendtgørelse om kvalitetssikring på almene vandforsyningsanlæg (ledelsessystemer)"

Helhedsindtryk

KL finder det positivt, at vandværkerne får nye krav, som skal sikre kontinuerlig stabil drift og nedbringe risikoen for forureninger.

Generelle bemærkninger

KL finder det fornuftigt, at kravene gradueres, så meget store vandforsyninger får høje krav, mens der stilles mindre krav til meget små vandforsyninger.

Det er dog uhensigtsmæssigt at afgrænse meget små vandværker til en leverance af 17.000 m³ vand årligt. Det vil lette samordningen af reglerne, hvis man genbruger en af de grænser, der allerede indgår i lovgivningen. Eksempelvis grænsen mellem almene og ikke-almene forsyninger (10 ejendomme) eller grænsen på 35.000 m³ årligt (graduering af kontrolprogrammets størrelse).

Detaljerede bemærkninger

KL har modtaget og videregiver samtidig nogle mere detaljerede bemærkninger fra KTC:

- 1) Det virker uhensigtsmæssigt kun at indføre krav om ledelsessystem overfor vandforsyninger, der leverer mere end 17.000 m³ vand om året. I sær da mindre almene vandforsyninger med under 100 forbrugere skal opfylde samme krav til drikkevandskvalitet. Flere mindre vandforsyninger gør brug af eksterne servicevirksomheder til varetagelse af driften. Det er

Den 22. november 2012

Jnr 10.10.06 K04
Sagsid 000246791

Ref NPJ
npj@kl.dk
Dir 3370

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370

www.kl.dk

1/4

mindst lige så vigtigt for dette firma og få en oversigt fra vandværket om de rutinemæssige opgaver, som det er for vandværket og kunne stole på at opgaven bliver varetaget. Det handler om at uddelegere opgaverne til de rette personer uanset vandforsyningens størrelse.

2) Hvor kommer denne opdeling fra på hhv. 17.000 m³ og 750.000 m³? Hvorfor har styrelsen ikke fastholdt, at der skal indføres et udførligt ledelsessystem på samtlige almene vandværker. Omfanget af systemet kan tilpasses, så det svarer til en distribueret eller produceret vandmængde i overensstemmelse med opdelingen i bilag 10 i drikkevandsbekendtgørelsen. Således vil der også være sammenhæng med krav til plan for kontrol med drikkevandet. Minimum for systemet bør dække kortlægning af vandforsyningens produktionssystem og driftsrutiner, vurdere risikoen for forurening, udarbejde handlingsplan og dokumentation for at have gennemført de planlagte tiltag.

3) I øvrigt er det ikke nok og lade myndigheden godkende ledelsessystemet. De almene vandværker er ejet af forbrugerne og reguleret ved generalforsamling. Derfor bør systemet offentliggøres, så forbrugerne kan gøres bekendt med sikringen af kvaliteten.

4) Det er lidt upræcist, hvordan vandforsyningerne skal dokumentere omfanget af, at de rent faktisk har gennemført kvalitetssikringen. Er et brev fra forsyningen til myndigheden nok?

Bemærkninger til kursus til almindelig vandforsyningsdrift og elementær vandværkshygiejne. Hvad er forventningen til standarden på det påkrævede kursus?

Hvordan kan myndigheden sikre sig, at standarden på de enkelte kurser lever op til kravene i bilag 1? F.eks. udbyder Danva et kursus kaldet vandoperatøruddannelsen i 5 moduler til 22.000 kr., mens FVD udbyder to kurser kaldet Drift af vandforsyninger og Hygiejnekursus, på henholdsvis 2 og 3 dage – i alt 14.000 kr.

Flere andre udbudte kurser dækker tilsammen kravet i bilag 1, f.eks. her kan nævnes Brøndboreuddannelsen og kurser udbudt af DANVA og FVD m.fl. Der savnes et minimumskrav, et certifikat evt. DS mærket, så der ikke går spekulationer i fortjeneste på udbud af kurser.

I §2 eller §3 burde det fremgå, at aktørerne på vandværket som minimum skal have et hygiejnekursus (f.eks. den lokale smed). Når man er så ambitiøs at indføre ledelsessystemer, vil det være oplagt at stille krav til det udførende led. Ved reparationer på vandinstallationer (egen grund) er der f.eks.

autorisationskrav. Man kunne også overveje, at den kommunale tilsynsførende skulle have et hygiejnekursus.

Hvem er den driftsansvarlige? – menes der formanden i bestyrelsen, som har det overordnede ansvar, eller menes der driftsoperatøren el. servicevirksomheden, som har den fysiske gang på værket?

Det er vigtigt at holde sig for øje, at de privat almene vandværker drives af frivillige ulønnede forbrugere, som med jævne mellemrum udskiftes ved generalforsamlingerne. Økonomien i selskabet er nøje afstemt med indtægter og udgifter. Udgiften til kursus vil i langt størsteparten af selskaberne udgøre en større post, som igen vil forøge vandprisen. Risikoen er, at selskabet kan få udgiften flere gange indenfor en få år pga. udskiftning i bestyrelserne og medhjælpere. Der bør således være loft på udgiften til kurset, nu det skal være et krav.

Hvis service af vandværket er uddelegeret til en servicevirksomhed, som har over 30 års erfaring, og som har 12 ansatte med uddannelse indenfor brøndborer, elektriker, VVS, kloakmestre m.m – Skal disse så også på kursus? I så fald er det en stor udskrivning for et lille firma. Samtidig vil det faglige i sådan et kursus være ren gentagelse og tidsspilde for i forvejen højt uddannede specialister.

Ordlyden af § 3 bør præciseres, så der skelnes mellem almindeligt vandværk, produktionsværk og et distributionsværk. Et distributionsvandværk, som udelukkende leverer vand ud til forbrugerne via værkets eget rørsystem, dvs. vandværket har ingen borer, pumpeanlæg, vandbehandlingsanlæg eller beholderanlæg, bør ikke have de samme krav til kvalitetssikring ved indførsel af ledelsesmæssig ramme til at sikre systematiske arbejdsrutiner med henblik på at forebygge forurening af drikkevandet.

Bilag 1 bør suppleres med emnet:

- Forsyningssikkerhed, dvs. hvordan sikres et vandværk, der ikke har tilstrækkelig nødforsyning fra andet vandværk, i forhold til f.eks. filteranlæg, rentvandsbeholdere og kildepladser.

Følgenvirkninger.

KL kan tilslutte sig Naturstyrelsens forslag om at bekendtgørelsen optages som udgiftsneutral på lov og cirkulæreprogrammet for 2012-2013.

Naturstyrelsens forventer bekendtgørelsen vil medføre lettelser i forhold til kommunernes opgavevaretagelse i forbindelse med tilsyn med vandforsyningsanlæg, men at disse lettelser er under bagatelgrænsen og at de således ikke vil udløse økonomisk kompensation.

KL har noteret sig, at kommunerne skal modtage underretning fra vandværkerne om hvordan de indfører kvalitetssikring. Her kan følge opgaver omkring vurdering af systemets validitet og eventuel håndhævelse af bekendtgørelsen. KL forventer dog ikke, at disse forøgelse ligger over bagatelgrænsen, hvorfor de ikke vil udløse økonomisk kompensation. KL kan ikke umiddelbart vurdere hvilke opgaver omkring tilsyn og håndhævelse kommunerne skal løfte som konsekvens af denne bekendtgørelse. KL foreslår, at Naturstyrelsen oplyser hvilke forventninger styrelsen har til opgavens omfang.

Venlig hilsen

Niels Philip Jensen
konsulent